

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 98/05
27.10.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović i Jelene Borovac, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB, VV, GG, DD, ĐĐ i EE, koje je po punomoćju zajedničkog predstavnika AA, zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "ZZ", radi utvrđenja postojanja povrede patenta, zabrane radnji kojima se povređuje patent i naknade štete, odlučujući o žalbama tužilaca izjavljenim protiv rešenja Okružnog suda u Zrenjaninu P broj 1/05 od 23.6.2005. godine, u sednici održanoj 27.10.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe tužilaca i POTVRĐUJU oba rešenja Okružnog suda u Zrenjaninu P br. 1/05 od 23.6.2005. godine.

O b a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Zrenjaninu P broj 1/05 od 23.6.2005. godine odbačena je tužba tužilaca BB, VV, GG, DD, ĐĐ i EE, dok su rešenjem istog suda P 1/05 od 23.6.2005. godine odbijeni su predlozi tužioca AA za obezbeđenje dokaza pregledom prostorija i poslovne dokumentacije tuženog u ZZ, te saslušanjem zaposlenih koji neposredno vrše proizvodnju preparata koji su patentima tužioca zaštićeni, kao i predlog tužioca za određivanje privremene mere kojom se predlaže zabrana tuženom nastavljanja započete proizvodnje preparata "II1", "II2", "II3", "II4" i "II5", te oduzimanje i isključenje iz prometa sve količine navedenih preparata koje je tuženi neovlašćeno proizveo posle 31.3.2005. godine, a do pravnosnažnog okončanja ovog postupka.

Protiv oba navedena rešenja tužioci su blagovremeno izjavili žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijana rešenja u smislu člana 372. u vezi člana 388. ZPP, Vrhovni sud je našao da žalbe tužilaca nisu osnovane.

U provedenom postupku nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti u smislu člana 360. stav 1. tačka 1. ZPP, a ne postoje ni povrede člana 361. stav 2. tačka 1, 2, 5, 7. i 9. ZPP, na koje Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

I Vrhovni sud nalazi da su pobijanim rešenjem pravilno primenjene odredbe člana 90, 91. i 187. Zakona o parničnom postupku kada je tužba tužilaca BB, VV, GG, DD, ĐĐ i EE odbačena. Ovo zato, što je odredbom člana 90. Zakona o parničnom postupku, između ostalog, propisano i to da ako stranka u punomoćju nije bliže odredila ovlašćenja punomoćnika, punomoćnik koji nije advokat može na osnovu ovakvog punomoćja da preduzima sve radnje u postupku ali mu je uvek potrebno izričito ovlašćenje za prenošenje punomoćja na drugo lice, dok prema odredbi člana 91. navedenog Zakona stranka izdaje punomoćje u pismenom obliku. Članom 92. istog Zakona propisano je da je punomoćnik dužan da prilikom preuzimanja prve radnje u postupku podnese punomoćje, a sud je dužan da u toku celog postupka pazi da li je lice koje se pojavljuje kao punomoćnik ovlašćeno za zastupanje. Odredbom člana 187. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano je da tužilac koji ima boravište ili prebivalište odnosno sedište u inostranstvu dužan je da u tužbi imenuje punomoćnika za prijem pismena. Ukoliko ne označi punomoćnika za prijem pismena sud će tužbu odbaciti. Stavom šest odredbe člana 103. Zakona o parničnom postupku propisano je da se odredbe ovog člana ne primenjuju ako stranka ima punomoćnika koji je advokat i kad je podnesak, koji je u ime stranke podneo advokat, nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupati sud će ga odbaciti. Članom 100. stav 2. propisano je da podnesci naročito treba da sadrže označenje suda, ime i prezime, naziv firme, prebivalište ili boravište, odnosno sedište stranaka, njihovi zakonskih zastupnika i punomoćnika ako ih imaju, predmet spora, sadržinu izjave i potpis podnosioca, dok je članom 92. istog Zakona, stavom 1. propisano da je punomoćnik dužan da prilikom preuzimanja prve radnje u postupku podnese punomoćje.

Tužbu tužilaca AA, BB, VV, GG, DD, ĐĐ i EE, napisao je i potpisao, overio pečatom, punomoćnik advokat AB. Njega je ovlastio punomoćjem od 31.3.2005. godine tužilac AA, a na osnovu generalnog punomoćja izdatog od strane tužilaca DD, VV, GG, ĐĐ i EE, kojim ovlašćuju tužioca AA da u njihovo ime i za njihov račun može preduzimati sve pravne radnje pred nadležnim sudovima, državnim organima, a DD, VV i GG, ovlašćuju punomoćnika da po potrebi može ovlastiti u naše ime i za naš račun advokata radi stručnog zastupanja naših prava i interesa u pojedinim poslovima iz okvira ovog punomoćja.

Utvrđeno je da tužioci DD, VV i GG, imaju boravište odnosno prebivalište u inostranstvu, pa kako u tužbi nisu imenovali punomoćnika za prijem pismena, to je sud pravilno primenom člana 187. stav 2. Zakona o parničnom postupku u odnosu na njih tužbu odbacio, pošto je izričito propisano da tužilac koji ima boravište ili prebivalište u inostranstvu, ukoliko ne označi u tužbi punomoćnika za prijem pismena sud će tužbu odbaciti

musu anstiva, ukoliko ne označi u tužbi punomoćnika za prijem pismena sud će tužbu odbaciti.

ĐĐ i EE pismenim ovlašćenjem od 26.2.2003. godine, odnosno 19.3.2003. godine nisu tužioca AA izričito ovlastili za prenošenje punomoćja na drugo lice pa zato on u ime ĐĐ i EE nije mogao podneti tužbu Okružnom sudu u Zrenjaninu protiv tuženog "ŽŽ", pa kako istu nije potpisao ni tužilac AA kao njihov punomoćnik to je pravilno Okružni sud primenom člana 103. stav 6. u vezi člana 90. Zakona o parničnom postupku odbacio tužbu i u odnosu na ĐĐ i EE.

Pravilno je odbačena i tužba tužilje AA, pošto ona tužbu nije potpisala, a u tužbi nije označila punomoćnika odnosno uz tužbu priložila pismeno punomoćje.

Zato, kako tužba tužilaca BB, VV, GG, DD, ĐĐ i EE, ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njoj moglo postupiti, a tužbu je potpisao advokat to je pravilnom primenom člana 103. stav 6. ZPP tužba tužilaca BB, VV, GG, DD, ĐĐ i EE odbačena, pa navodi žalbe o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Pravilno su rešenjem istog suda pod istim brojem P broj 1/05 istog datuma 23.6.2005. godine odbijeni predlozi tužioca AA za obezbeđenje dokaza pregledom prostorija i poslovne dokumentacije tuženog u ZZ, te saslušanjem zaposlenih koji neposredno vrše proizvodnju preparata koji su patentima tužioca zaštićeni, kao i predlozi za određivanje privremene mere kojom se predlaže zabrana tuženom nastavljanja započete proizvodnje navedenih preparata oduzimanje i isključenje iz prometa sve količine istih koje je tuženi neovlašćeno proizveo posle 31.3.2005. godine, do pravnosnažnog okončanja ovog postupka.

Zajedno sa tužbom tužilac je podneo sudu predlog za obezbeđenje dokaza. Međutim, budući da uviđaj nije predložio uz sudelovanje veštaka (član 220. u vezi člana 7. ZPP), a da sud ne raspolaže stručnim znanjem iz oblasti postupka za dobijanje preparata ekstrakcijom biljaka i bioloških produkata niti iz oblasti finansija i računovodstva za izvođenje dokaza neposrednim opažanjem suda u proizvodnom pogonu tuženog u ZZ, za koji nije navedena adresa, a saslušanje zaposlenih bez određivanja njihovih imena i prezimena, to je pravilno u skladu sa odredbom člana 95. stav 1. i 2. Zakona o patentima odbijen predlog tužioca za obezbeđenje dokaza. Pravilno je odbijen i predlog tužioca za određivanje privremene mere obzirom da je sadržina iste suštinski identična sa sadržinom tužbenog zahteva u kondemnatornom delu.

Zato je Vrhovni sud na osnovu člana 387. stav 1. tačka 2. u vezi člana 388. ZPP odlučio kao u izreci rešenja.

Predsednik veća- sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost opravka

zž